

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10518

гр. София, 29.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в закрито заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

като разгледа дело номер **10334** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), във връзка с §2 ДОПК.

Образувано е по искане на директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - [населено място] за изменение на решението по делото в частта му за разноските. Излагат се съображения, че съдът е следвало да възложи разноските на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК, тъй като не е представил доказателствата, заради които е отменен ревизионния акт още в ревизионното производство.

Ответникът по молбата, в писмено становище, оспорва искането като неоснователно. Излага довод, че документите са били представени пред директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - [населено място] и че се касае за общоизвестни факти, които ревизиращите са били длъжни да изяснят.

Административен съд София – град, след като се запозна с искането, становището на ответника и доказателствата по делото намира следното:

Искането, по което е образувано настоящото производство е процесуално допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Отговорността за разноски е право на едната страна да иска от другата да плати направените от нея разноски, ако е постановен съдебен акт в нейна полза, вкл. и при прекратяване на делото. За да бъде реализирана тази отговорност, следва да е налице претенция за присъждане на направените разноски. Това е право на страна по делото и като всяко право, за да бъде удовлетворено, следва да бъде упражнено, и то в определен срок. За да се удовлетвори в пълен размер претенцията за разноски на жалбоподателя, то жалбата следва да е уважена изцяло, както и направените разноски да бъдат доказани с всички доказателствени средства. Допълнително, с разпоредбата на чл. 161, ал. 3 от ДОПК е въведено изискване решението да не се базира на представени пред съда доказателства, които е могло да бъдат представени от страната в административното производство. В противен случай, представилата ги страна

заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход, освен в случаите по чл. 155, ал. 3 и 4 ДОПК.

В процесния случай, с решението по делото съдът е уважил жалбата на „НЮ ДЖЕНЕРЕЙШЪН РЕНТ“ ЕООД и е отменил обжалвания ревизионен акт. Осъдил е Националната агенция за приходите да заплати на „НЮ ДЖЕНЕРЕЙШЪН РЕНТ“ ЕООД сумата от 5400 лева, представляваща направени и претендирани по делото разноски.

Видно от материалите по делото дружеството е било представлявано от адвокат, който е направила искане за присъждане на разноските, направени от доверителя му и е представил доказателства както за договорен, така и за заплатен адвокатски хонорар. По делото са налице и данни за направени разноски за експертиза и платена държавна такса.

От което следва извод, че са налице доказателства за направени разноски от страна на жалбоподателя, в размера, който е присъден от съда.

Възраженията, че разноските следва да се възложат на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 3 от ДОПК са неоснователни, като съдът поддържа мотивите, които е изложил в тази връзка. В жалбата на дружеството пред директора на дирекция ОДОП се сочи, че се представят документ за регистрация на румънското дружество по ДДС и документи за получаване на стоката, на които съдът се е позовал в решението си. В решението на директора на ОДОП това е отбелязано, но се твърди, че същите не са намерени в преписката, като причините за това не са изяснени. При тези данни решаващият орган, който е длъжен да изясни фактите по делото, е следвало да даде срок за представяне на тези документи, което не е сторил. Действително, той е обвързан от срок в който следва да се произнесе по жалбата срещу ревизионния акт, но в случая жалбата е подадена на 20.07.2022г., допълнението към нея, с което се твърди, че се представят доказателствата – на 31.08.2022г., а решението на Директора на дирекция ОДОП е постановено на 21.09.2022г. – имало е достатъчно време за да се изискат сочените доказателства, след като не са били налични в преписката. Решаващият орган е задължен да събира доказателства, след като са налице данни, че обстоятелство на което е базирал изводите си не отговаря на действителността. Включително, разполага с правомощие да отмени РА и да върне преписката, ако установи непълнота на доказателствата, когато не може да ги събере в хода на производството по обжалването – чл. 155, ал. 4, т. 1 ДОПК.

Поради което не може да се твърди, че жалбоподателят е представил тези доказателства едва в съдебното производство и да се приложи чл. 161, ал. 3 от ДОПК.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искане вх. № 39585/06.11.2023 г., подадено от директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП - [населено място], с което се иска изменение на Решение № 6292 от 25.10.2023 г. по адм. дело 10334/2022 г. в частта му за разноските.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: